

Dạ Khúc Hoài Thu

Nhạc và lời: Lê Văn Tú

Chậm, thanh thoát (Slow)

Chiều về ngất ngây, nghiêng sầu theo tiếng Thu rơi đây, Chiều lên mắt ai buồn thảm sầu vào đây đêm
(Lạnh lùng ánh) trăng, soi hồn ai đắm trong sương mù, Nhẹ nhàng b� chán đường phố khuya ngỡ bóng ai

đài, Hồn còn run nãy, tìm dấu yêu trên những tàn phai, vùi nhớ nhung vào vùng quên
về, Nhịp sầu nhân thế, vùi lấp sầu trong giấc ngủ ...

lặng, lắng nghe đêm Thu tàn. Lạnh lùng ánh ... mè, lạc lối xưa theo gió Thu

về, sầu tiên đưa giáng kín chiều mưa. Chiều cuốn nước mắt mùa xưa rũ xuống ướt mối tình thơ,

khiến cho mềm nỗi ngóng chờ, nỗi cho dài thêm giấc mơ, mơ về những khao khát trời xa. Còn

nhớ khúc hát chiều mưa, cao vút bay theo gió mây đưa, Cuốn lên tầng không xóa

mờ, vỡ tan thành cơn khóc òa, khi người yêu dấu khuất xa. Còn lại tiếng

A Tempo

Thu, như lời ru giữa cơn mê nào, Chìm trong măt sầu, niềm đón đau gẩy mấy cung

sầu, Gọi người yêu dấu, niềm nhớ thương biết gởi về đâu, từng cánh chim ngõ ngác phương

nào, hồn láng sầu đêm hối về đâu?